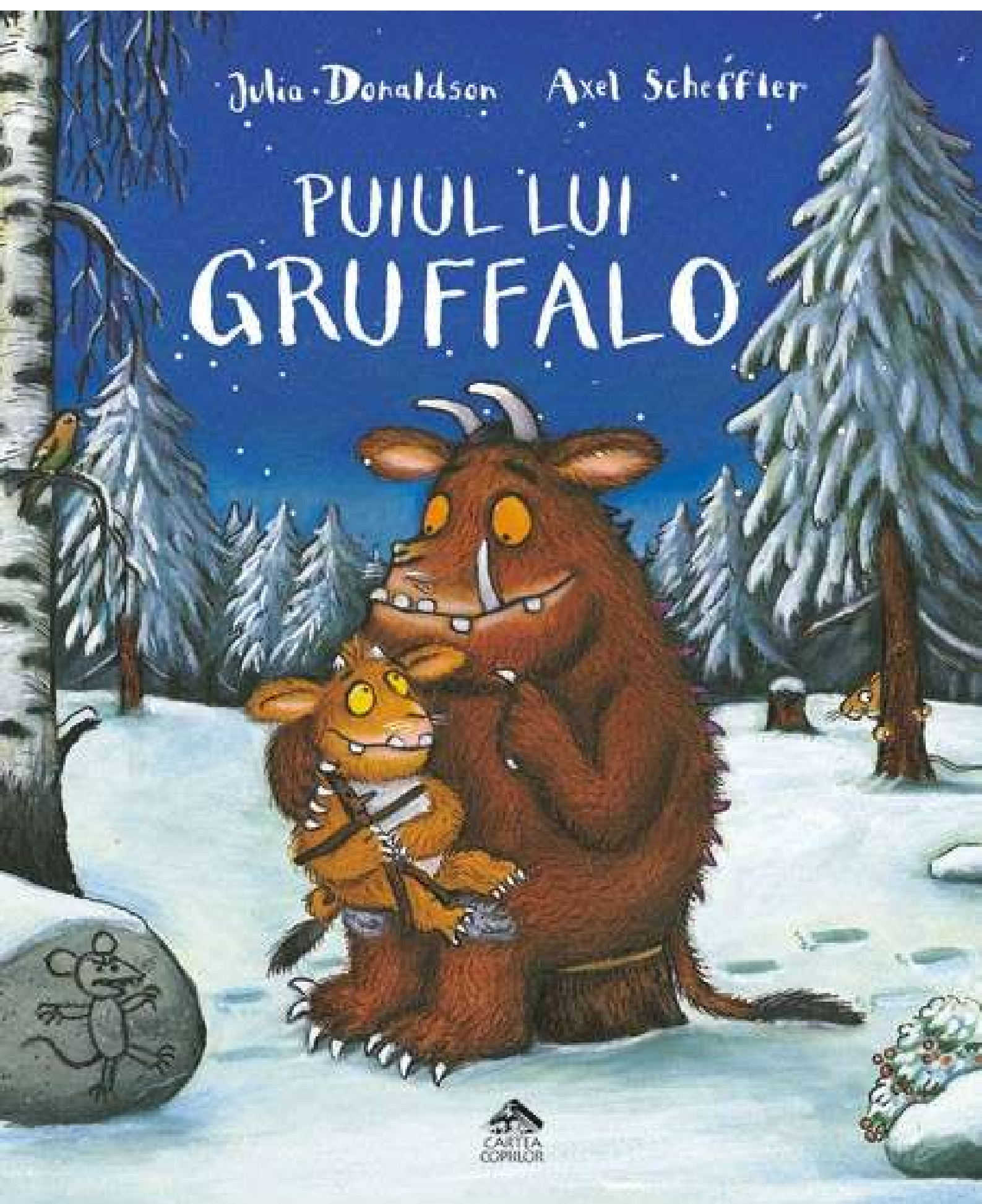

Julia Donaldson Axel Scheffler

PUIUL LUI GRUFFALO

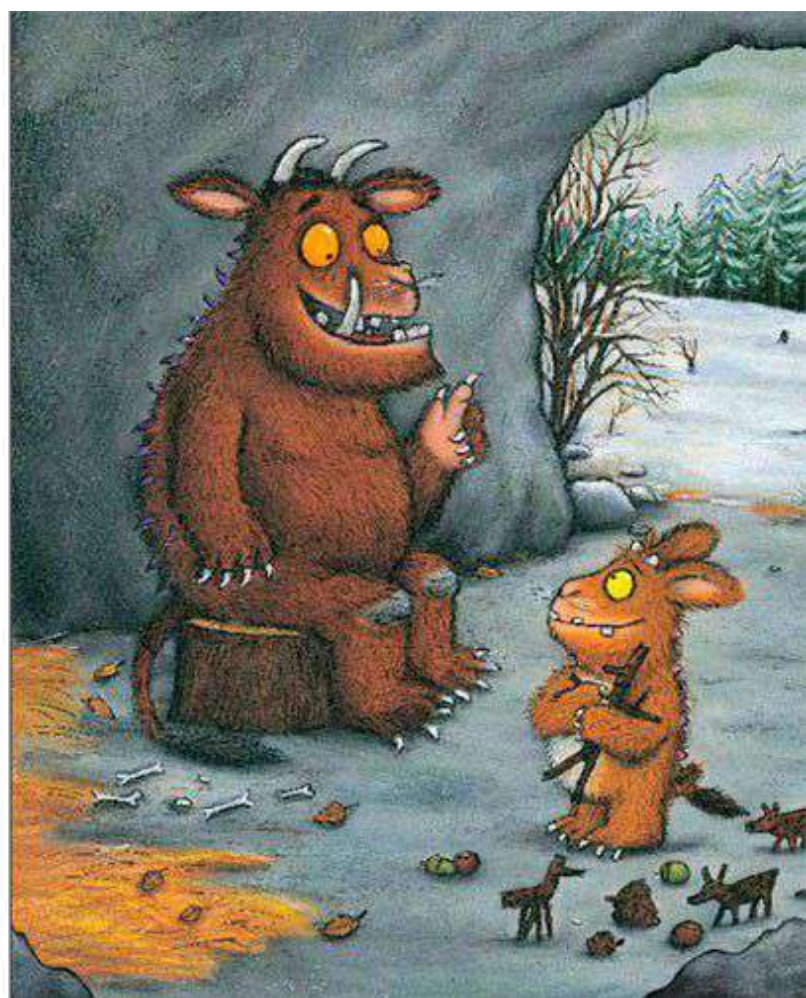

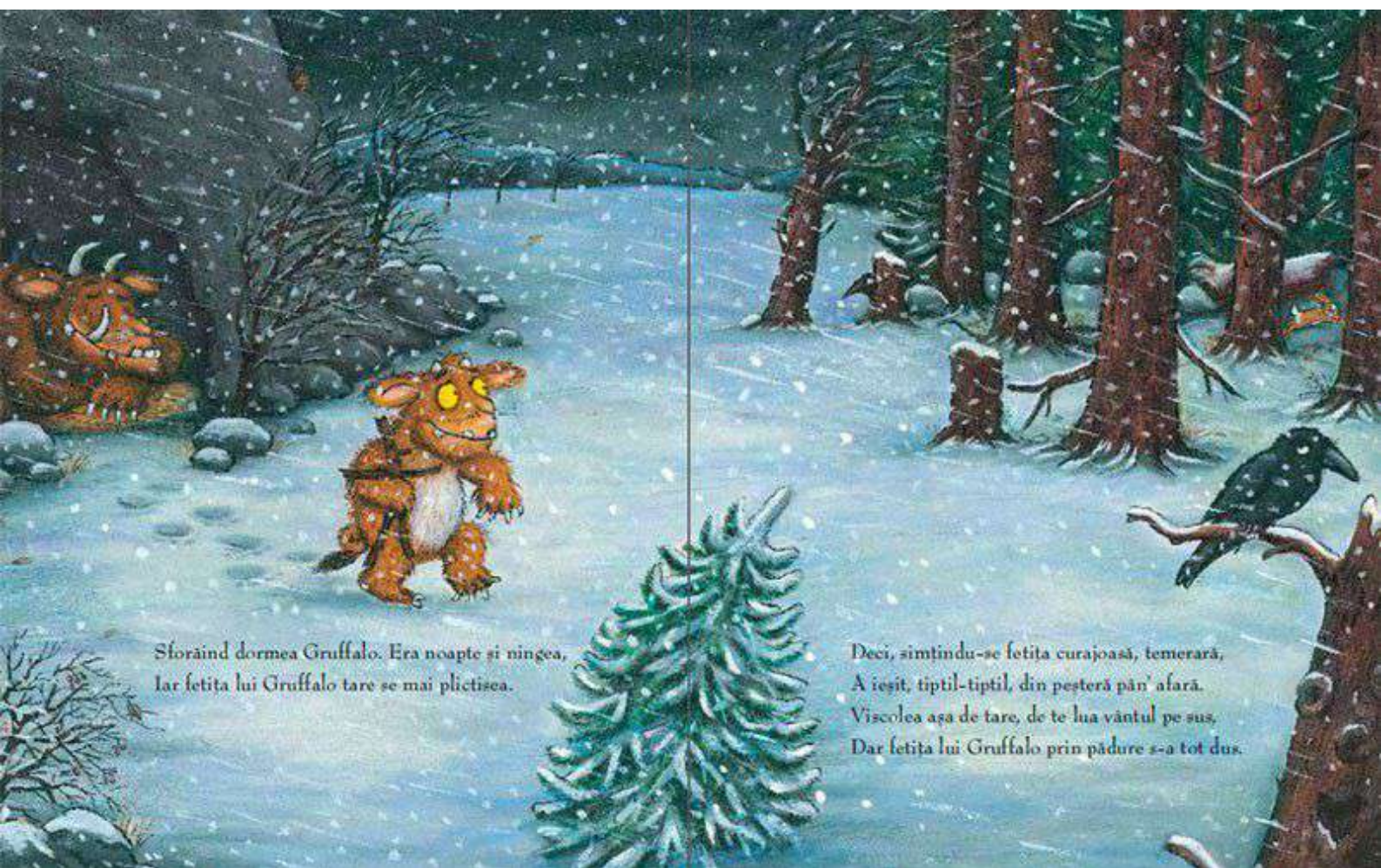
CARTEA
COPILOR

Gruffalo a spus: — Un gruffalo nu are
Ce să caute-n codrul cel negru și mare.
— Da' de ce? Da' de ce? — E spre binele tău:
Acolo-i cel șoarece mare și rău.
Eu, Gruffalo a spus, eu chiar l-am văzut...
O dată. De-atunci, multă vreme-a trecut.

— L-ai văzut? Povestește, atunci, cum arată.
Chiar e mare și rău? Hai, spune-mi tot, tată!

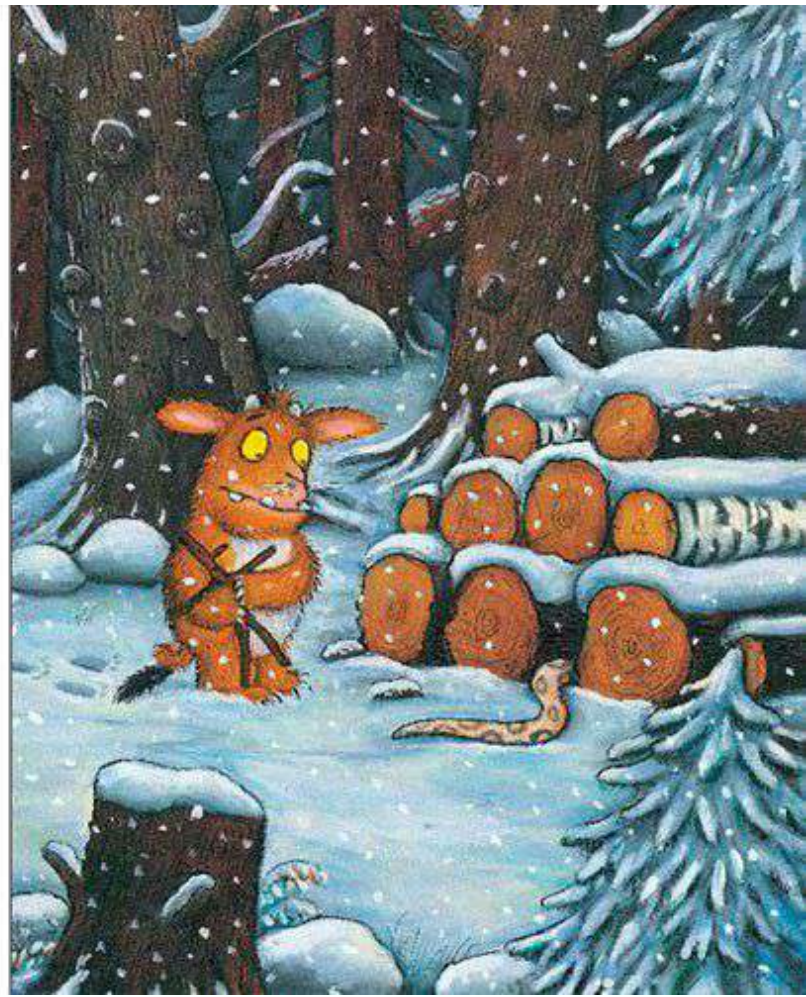

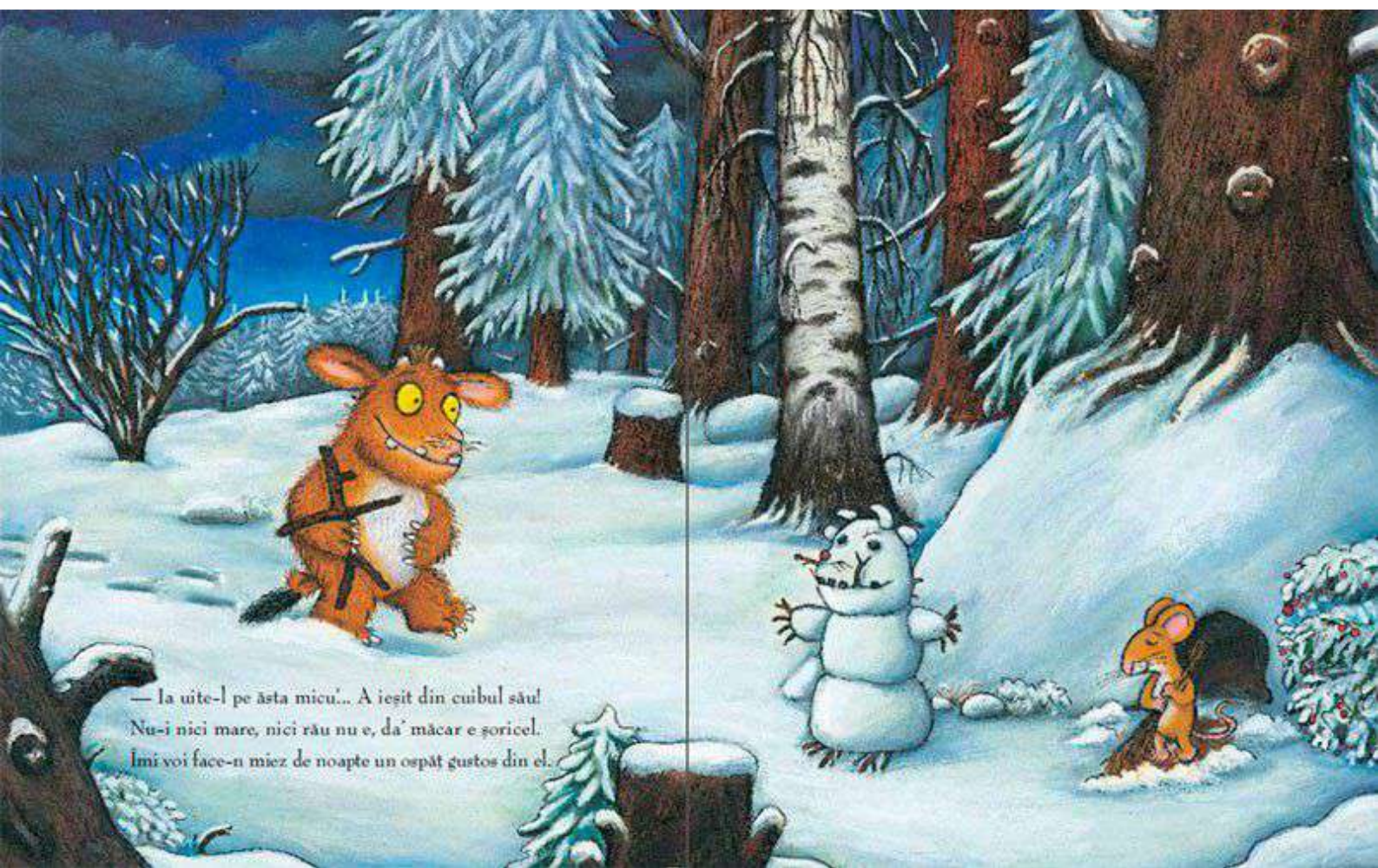
Sforăind dormea Gruffalo. Era noapte și ningea,
Iar fetița lui Gruffalo tare se mai plictisea.

Deci, simțindu-se fetița curajoasă, temerară,
A ieșit, tiptil-tiptil, din peșteră pân' afară.
Viscoala așa de tare, de te-lua vântul pe sus,
Dar fetița lui Gruffalo prin pădure s-a tot dus.

Oho! Aha! Oho! Aha! Iată o urmă pe nea!
Oare-a cui e urma asta și-ncotro ne duce ea?
Dintr-o stivă de bușteni, se ițește-o coadă mare.
Șoarecele fioros! Coadă lui să fie oare?

— Ia uite-l pe ăsta micu'.. A ieșit din cuibul său!
Nu-i nici mare, nici rău nu e, da' măcar e șoricel.
Îmi voi face-n miez de noapte un ospăt gustos din el.

Iar taticul ei, Gruffalo,
sforție în continuare.